

stemmelser (§ 8, nr. 1 og nr. 2, jf. ovenfor) foreslås henvisningen til § 8, nr. 1, tilsvarende ændret til § 8, nr. 1 og 2.

Det foreslås herudover som noget nyt, at muligheden for at pålægge straf her i landet trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom tillige skal finde anvendelse i tilfælde, hvor den udenlandske straffedom vedrører handlinger omfattet af forslaget til straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, dvs. når dommen angår personer, som på gerningstidspunktet har tilknytning til Danmark, og som har foretaget handlinger, der omfatter seksuel udnyttelse af børn eller kvindelig omskæring, eller som har foretaget handlinger rettet mod nogen med tilknytning til Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 10 a, stk. 2 (jf. forslaget til straffelovens § 10 a, stk. 3, nr. 1, litra a og b), er adgangen til at pålægge straf i Danmark i de opregnede tilfælde trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom afskåret i de situationer, hvor strafforfølningen i domslandet er sket efter anmodning af den danske anklagemyndighed. Denne begrænsning foreslås videreført med det foreslåede *stk. 4*.

Med det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, udvides adgangen til at pålægge straf i Danmark trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom til også at omfatte tilfælde, hvor retsforfølgningen finder sted i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 985 a, dvs. tilfælde, hvor der efter en udenlandsk dom om frifindelse er afgivet en tilståelse eller fremkommet andre beviser, sådan at det må antages, at vedkommende har begået den forbrydelse, der er pådømt ved den udenlandske dom. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1 (forslag til retsplejelovens § 985 a), og bemærkningerne hertil.

Med det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, udvides adgangen til at pålægge straf i Danmark trods en allerede afsagt udenlandsk straffedom til også at omfatte tilfælde, hvor en anerkendelse af den udenlandske straffedom vil være åbenbart uforenelig med danske retsprincipper. Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. efter omstændighederne kunne finde anvendelse, hvis den udenlandske straffesag alene er gennemført på skrømt med det formål af afskære andre stater fra at foretage retsforfølgning.

Undtagelserne i det foreslåede *stk. 3* angår alene forbudet om dobbelt retsforfølgning efter det foreslåede *stk. 2*. Bestemmelsen i *stk. 3* vil ikke kunne anvendes i forhold til udenlandske domme omfattet af det foreslåede *stk. 1*, idet sidstnævnte bestemmelse netop angår de tilfælde, hvor Danmark er afskåret fra

at pålægge straf ifølge en international forpligtelse om anerkendelse af straffedommes retskraft (ne bis in idem-virkning).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 b

Den foreslåede bestemmelse viderefører med reaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i straffelovens § 10 b, hvorefter der i de tilfælde, hvor der her i landet pålægges straf over for en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for den samme handling, skal ske en nedsættelse af den danske sanktion, i det omfang den udenlandske sanktion er fuldbyrdet.

Efter den gældende ordlyd omfatter forbudet ny »strafforfølgning«. Det foreslås at ændre dette udtryk til det mere nutidige udtryk »retsforfølgning«. Der er herved ikke tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 11 omfatter personer, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat. I lighed med, hvad der foreslås for så vidt angår den personelle afgrænsning efter forslaget til straffelovens § 7, § 7 a, § 8 a og § 8 b, foreslås det at udvide personkredsen nævnt i § 11 til også at omfatte personer, som har *lignende fast ophold* her i landet, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 12 begrænses anvendelsen af straffelovens §§ 6-8 ved de i folkeretten anerkendte undtagelser, f.eks. de folkeretlige regler om immunitet for fremmede stats- overhoveder og diplomater mv. og af princippet om fremmede skibes ret til uskadelig passage gennem søterritoriet.

Uanset ordlyden af straffelovens § 12 antages også straffelovens §§ 9-11 (om straffemyndighed på grundlag af virkningsprincippet, om muligheden for at fravige gerningsstedets straffemaksimum og om muligheden for at fravige grundsætningen om ne bis in idem mv.) kun at kunne anvendes med de begræns-